

तस्मात्स एवदंडोऽगीकृतः ॥ ३ ॥ हियस्मात्ब्रह्मब्राह्मणा एवमेपरमंदैवतं तत्तस्मादद्य वः प्रसादयामि तवकोऽपराध इति चेत्तत्राह तद्धीति मदीयैः पुं
भिरसत्कृताः तिरस्कृता इति यत् तदात्मकतमेव मन्ये ॥ ४ ॥ किंच ममैवैताभ्यामनिष्टं कृतमित्याह यस्य स्वामिनो नामानितस्य कीर्तिम् आमयो
ऽत्र श्वेतकुष्ठम् ॥ ५ ॥ यस्य मे अमृतरूपे अमले यशसि श्रवणेनावगाहः प्रवेशः श्वपचमभिव्याप्य जगत्सद्यस्तत्क्षणमेव पुनाति सोऽहं विकुंठः भव
द्भो हेतुभूतेभ्यः उपलब्धा प्राप्ता सुशोभना तीर्थभूता कीर्तिर्येन सः स्वबाहुस्थानीयं लोकेश्वरमपि हन्यां काऽन्यस्य कथेत्यर्थः स्वगुणानुवर्णनं तु ब्राह्म
णोत्कर्षार्थमेव ॥ ६ ॥ चरणपद्मयोः स्थितः पवित्रोरेणुर्यस्य अतएव क्षतो निरस्त अखिलस्य लोकस्य मलोयेन यद्वाचरणपद्माल्लभः पवित्रोरेणुर्य

यस्त्वेतयोर्धृतो दंडो भवद्भिर्मां मनुव्रतैः ॥ स एवाऽनुमतोऽस्माभिर्मुनयो देवहेलनात् ॥ ३ ॥ तद्वः प्रसादयाम्यद्य ब्र
ह्मदैवं परं हि मे ॥ तद्धीत्यात्मकतं मन्ये यत्स्वपुंभिरसत्कृताः ॥ ४ ॥ यन्नामानि च गृण्हाति लोको भृत्ये कृता गसि ॥
सोऽसाधुवादस्तत्कीर्तिं हंतित्व च मि वामयः ॥ ५ ॥ यस्यामृता मलयशः श्रवणावगाहः सद्यः पुनाति जगदाश्व
पचाद्विकुंठः ॥ सोऽहं भवद्भ्य उपलब्ध सुतीर्थ कीर्तिं शिष्टं द्यां स्वबाहुमपि वः प्रतिकूलवृत्तिम् ॥ ६ ॥ यत्सेवया चर
णपद्मपवित्रेणुं सद्यः क्षता खिलमलं प्रतिलब्ध शीलम् ॥ न श्रीर्विरक्तमपि मां विजहाति यस्याः प्रेक्षा लवार्थ इत
रे नियमान्वहंति ॥ ७ ॥ नाहं तथाऽघ्नियजमानहविर्विताने श्रयो तद्धृतप्लुतमदन् द्रुतभुङ्मुखेन ॥ यद्वाह्यणस्य मु
खतश्चरतोऽनुघासंतुष्टस्य मय्यवहितैर्निजकर्मपाकैः ॥ ८ ॥

स्मिन्निति क्षतोऽखिलो मलो यस्येति च विग्रहः प्र
तिलब्धं प्राप्तं शीलं येन येषां सेवया एते गुणामम अतएव श्रीर्मानं विजहाति प्रेक्षा लवार्थं मवलोकनलेशार्थं मितरे ब्रह्मादयः तेषां वः प्रतिकूलवृत्तिं शिष्टं द्या
मिति पूर्वैव संबन्धः ॥ ७ ॥ किंच ब्राह्मणो ममैव श्रेष्ठं मुखमतो युष्मदवज्ञया मन्मुखतिरस्कार एव कृत इत्याह नाहमिति विताने यज्ञे यजमानस्य ह
विश्वरूपरोडाशादि द्रुतभुगग्निस्तेन मुखेन अदन् अश्रन्नपि तथानाग्निना श्रामि यद्यथा श्रयो तताक्षरता घृतेन पुतं विलोडितं पायसादिप्रतिपासं रसा
स्वादपूर्वकं चरतो भुंजानस्य ज्ञानिनो ब्राह्मणस्य मुखतोऽश्रामि मयि समर्पितैः कर्मफलैः तुष्टस्य निष्कामस्येत्यर्थः ॥ ८ ॥